

INAUGURACIÓ DEL CURS ACADÈMIC 2014-2015 DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

PARLAMENT DEL REPRESENTANT DELS ESTUDIANTS

Benvolgudes i benvolguts, a totes les persones presents a aquest acte,

Voldria fer, abans de començar, una breu presentació. Em dic Pau, aquest any em dispo a acabar els estudis de biologia en aquesta casa, i sóc membre de la Colla Castellera Xoriguers de la UdG des de fa 4 anys, associació universitària la qual presideixo. Avui parlo en qualitat d'Hereu de la universitat, amb l'ajuda i el suport del Consell d'Estudiants, i en representació de totes les persones que formen la comunitat estudiantil.

Abans de res, voldria lamentar un fet que, sense haver-hi cap responsable a darrera més que el propi atzar, s'ha donat avui aquí pel fet d'haver-hi només representació masculina entre els parlamentaris. Com ja he dit, jo estic aquí en qualitat d'Hereu amb el suport i l'ajuda del CdE, però no se si sabeu que a la UdG no hi ha Pubilla. Som dos hereus. Així que hi havia poc marge de maniobra. Però aquest fet no ens ha d'impedir remarcar que la comunitat universitària som totes i tots; som totes les persones que treballem per tirar endavant i que lluitem perquè la universitat sigui un lloc ple de coneixement i experiències, on educar i on ser educat.

Voldria mostrar el meu agraïment als organitzadors de l'acte en el que ens trobem, no per haver-me convidat a mi personalment, però si per haver procurat que sigui un acte divers, amb representació de tota la comunitat universitària. Personal docent i investigador, personal de l'administració i serveis i estudiants ens trobem representats avui aquí.

Així doncs, ens proposem inaugurar aquest nou curs acadèmic 2014-2015, amb un tema sobre la taula que no és cap altre que l'educació. Sincerament, no pretenc fer un discurs definint cap concepte ni criticant certes polítiques, però si que voldria transmetre un missatge i fer una petita reflexió per a tota la comunitat universitària, començant per nosaltres mateixos, els estudiants.

Des d'aquest col·lectiu que a mi m'inclou, sóc conscient que a vegades potser no es mostra

l'interès i la participació que pertocaria a un col·lectiu tant nombrós com el nostre. I penso que en realitat, som qui més tenim a dir. Crec que la manca d'interès i participació és el que ens pertoca intentar canviar per part de totes i tots en un futur i que poc a poc, i més veient l'èxit d'actes com el d'avui, podrem anar millorant. Avui som molts estudiants aquí però ens toca ser molts més. Representar la comunitat estudiantil ens pertoca a totes les persones que la formem, ja que som un col·lectiu no només importantíssim, sinó primordial a la nostra institució. Per motivar-nos a participar, ens ajuda molt veure com es confia en nosaltres, i per això agraeixo un cop més la invitació, i felicito aquest acte.

Fa algun temps, però, algú va anomenar la universitat com a "fàbrica" de la qual els estudiants som el producte. No crec que sigui gens així. Gens ni mica. Més aviat nosaltres, els estudiants, també formaríem part de la maquinària i de la direcció de la fàbrica, perdent així totalment el sentit de la comparació. Si bé és cert que la universitat no pot funcionar sense personal administratiu i de serveis, sense professorat ni personal investigador, no hem de menystenir ni per un segon al col·lectiu fonamental de qualsevol institució dedicada a l'ensenyament, que no és altre que el dels estudiants.

Nosaltres venim a la universitat a estudiar, i certament és molt probable que moltes companyes i companys no vulguin saber res més de la universitat apart d'aquest fet. Penso que això és un error, i d'aquí, i relacionat amb el que deia abans, m'agradaria extreure'n dos aspectes en els que a part de nosaltres mateixos, tant l'equip de govern, PDI i PAS també hi teniu molt a dir.

En primer lloc, és obvi que una universitat que es governa i es dirigeix única i exclusivament de forma jeràrquica i classista, i que es regeix pel que es decideix només tenint en compte les necessitats d'alguns col·lectius, no és una universitat de debò ni la que volem. La participació dels estudiants als òrgans de govern és fonamental. Cuidar al consell d'estudiants i a les vies de representació estudiantil dins el claustre i dins els òrgans de govern de la universitat, és bàsic per posar les bases d'un sistema que s'aguanti per l'ajuda i les ganes de tothom que en forma part. Buscar una família, i no una empresa, és el que ens pot permetre desmarcar-nos de les tendències actuals amb un model exemplar.

Però no només això. Per fer partíceps a totes les persones de la comunitat universitària, penso que és importantíssim fomentar l'associacionisme. Com ja he dit, sóc membre de la Colla Castellera de la universitat, els Xoriguers. He vist de primera mà com la Colla és la família que acull a tothom, és

qui procura donar vida fora de les aules i és en definitiva l'ambient que volem a la UdG. Exactament això és el que fan les altres associacions com poden ser l'Equip de Rugby de Les Àligues i els Aligots, el Cor, l'Associació d'estudiants per a la Recerca i la Promoció de la Psicologia, el SEPC a la UdG, l'Associació d'activitats de muntanya Els Ossos Rentadors, l'Associació per a la promoció i difusió de la cultura Japonesa Aula Manga, i així fins a arribar a les 28 associacions (si no m'equivoco) amb les que es va tancar el curs passat. Ajudar a fomentar les activitats lúdiques i recreatives que duem a terme totes les associacions ho considero importantíssim, i és molt i molt important fer que una persona qualsevol que vingui a estudiar, vingui d'on vingui, vulgui o no vulgui participar als òrgans de govern, vulgui o no vulgui entretenir-se i divertir-se a la universitat; vegi la universitat com a seva. Aquest sentiment serà el que, d'aquí uns anys farà que aquesta persona pugui dir amb total orgull "jo he estat estudiant de la universitat de Girona".

Probablement, i fent un petit feedback en el discurs, no coneixíeu ni a la meitat de les associacions que acabo de mencionar. I això em fa pensar que en realitat no formem una comunitat universitària tan unida com ens pensem si la majoria de persones que escolten aquest missatge no sap quina activitat es porta a terme fora del seu laboratori. Però a vegades tampoc ho saben ni els mateixos estudiants que n'haurien de formar part.

A part de cuidar i potenciar les associacions, i tenir present a la comunitat d'estudiants, l'aspecte que voldria considerar en segon lloc és el següent.

Conscient que, en el fons, qui no participa és perquè no vol, i que qui vol fer una cosa troba la manera, i qui no vol fer res troba una excusa, penso que ens cal adonar-nos que l'educació no només és aquell coneixement que es transmet a les aules. Les associacions, i de fet la comunitat universitària en general, penso que són un punt de reunió molt important en el que les persones que ens hi trobem acabem compartint punts de vista, opinions i coneixement. Transmetem coneixement. I això és educació.

Crec que la majoria estem d'acord en que hi ha certes coses, certs aspectes entorn de la universitat que no ens agraden, que creiem que cal canviar. Decisions i polítiques que fan trontollar la possibilitat de formar-nos en unes òptimes condicions. Aquests aspectes ens perjudiquen d'una manera o d'una altra a totes i tots per igual. PDI, PAS i estudiants.

Doncs aquí és on penso que ha d'entrar l'educació. El coneixement que necessitem per fer front als

nombrosos contratemps que ens arriben de diferents llocs, no el podrem adquirir dins una aula. Com a estudiants, i penso que com a persones en general, hem de fomentar un pensament crític. Com a personal docent, cal animar a rebre una educació més enllà de la que toqui per temari. El temari ens farà millors professionals, però l'educació en el pensament crític ens farà millors persones. I crec que aquest tracte personal és, en part, un segell d'identitat de la UdG. A més, és un coneixement que ens ajudarà a unir-nos per seguir endavant. Com a estudiant, crec que cal lluitar per evitar omplir les aules de professors desmotivats, que ensenyen coses inútils a persones que no els importa, i apostar, com ja he dit, per formar persones crítiques a part de bons professionals.

Ja a tall de resum, la primera part del meu missatge pretenia anar destinada a la comunitat estudiantil, animant-la a participar dels òrgans de govern de la UdG, de les associacions, de les decisions que es prenen a les assemblees d'estudiants i animant-les a no venir a la UdG només a fer una carrera, grau, màster, etc. També a tota la universitat en general per cuidar i seguir aquesta via.

La segona, pretenia anar destinada a aquelles persones que en algun moment del curs es trobaran davant de un, dos, deu, cinquanta o cent alumnes, per animar-les a no entrar a l'aula perquè toca, i a entrar-hi amb l'objectiu de, si, ho diré, de canviar la societat, o com a mínim, entrar-hi tenint clar que cal deixar l'espai per comprendre que cal una lluita per seguir endavant i defensar una educació en català, pública i de qualitat. Lluita en la que ens toca participar a tota la comunitat universitària.

Ja per acabar, no hem d'oblidar que la nostra universitat és pública, i per tant de totes i tots. Ja estudiis lletres, ciències o et passis el dia estudiant a la politècnica o a qualsevol centre adscrit, aquesta universitat és una part de tu, i de tota la societat gironina. Una societat que en aquests moments no està passant pel seu millor moment precisament. No obstant, serem la joventut qui el dia de demà, aixecarem la ciutat dia rere dia, perquè tindrem el coneixement necessari i ens hauran educat per fer-ho, i serà la nostra responsabilitat. Ara és el nostre deure el de lluitar i treballar incansablement per arribar a poder lluir amb orgull la part del nostre cor que ens uneix i ens unirà sempre a la UdG. Però repeteixo, això no ho podem fer sols, de fet, crec que ens hem d'adonar que no ens pertoca fer-ho sols, perquè la universitat la formem tota la comunitat representada avui aquí.

Acabo agraint un cop més haver pogut participar d'aquest acte, al costat de tots vostès i davant de tota la UdG. Afegir que els estudiants seguirem estant, de moment i esperant canviar-ho, a baix, per ajudar, o per si fa falta lluitar contra qualsevol desigualtat. I només per reafirmar-nos en la

igualtat de drets de totes i tots, i ara a nivell individual, com a Pau, com a estudiant de la UdG, la meva participació avui s'acaba aquí, perquè renuncio al dinar en el que se'ns convida després de l'acte. Jo no tinc més dret que vosaltres a assistir-hi, i si hem de ser austers, siguem-ho tots, perquè la universitat som totes les persones d'una família. Totes som, per igual, la UdG.

Moltes gràcies i bon curs a tothom.

Pau Pagès

Girona, 14 de setembre de 2014